Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2026/667

18.3.2026

# UREDBA (EU) 2026/667 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**z dne 11. marca 2026**

**o spremembi Uredbe (EU) 2021/1119 v zvezi z določitvijo vmesnega podnebnega cilja Unije za leto 2040**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izid prvega pregleda globalnega stanja v okviru Pariškega sporazuma ([3]), ki je bil zaključen na konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah konec leta 2023, je pokazal, da pogodbenice sprejemajo vse učinkovitejše podnebne politike, vendar so potrebni nujni dodatni ukrepi, da bo svet dosledno sledil začrtani poti in dosegel cilje iz Pariškega sporazuma.

(2) Unija je s sprejetjem Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) v zakonodajo vključila zavezujoč cilj podnebne nevtralnosti v celotnem gospodarstvu do leta 2050, s čimer se bodo neto emisije toplogrednih plinov do tega leta zmanjšale na nič, in cilj doseganja negativnih emisij po tem letu. Navedena uredba je določila tudi zavezujoč vmesni podnebni cilj Unije za leto 2030 in zahtevala, da se določi vmesni vseevropski podnebni cilj za leto 2040.

(3) Komisija je ob upoštevanju znanstvenega mnenja Evropskega znanstvenega svetovalnega odbora za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: svetovalni odbor) in na podlagi podrobne ocene učinka v svojem sporočilu z dne 6. februarja 2024 z naslovom „Zavarujmo svojo prihodnost: podnebni cilj Evrope za leto 2040 in pot do podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter oblikovanje trajnostne, pravične in uspešne družbe“ predstavila priporočen cilj 90-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2040 v primerjavi z ravnmi iz leta 1990.

([1]) UL C, C/2026/37, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/37/oj.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. februarja 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. marca 2026.
([3]) UL L 282, 19.10.2016, str. 4.
([4]) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

(4) Komisija je pri predlogu podnebnega cilja Unije za leto 2040 upoštevala naslednje elemente: najboljše razpoložljive in najnovejše znanstvene dokaze, vključno z najnovejšimi poročili Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC) in svetovalnega odbora; družbene, gospodarske in okoljske vplive, vključno s stroški neukrepanja; potrebo po zagotovitvi poštenega in socialno pravičnega prehoda za vse; stroškovno in gospodarsko učinkovitost; konkurenčnost gospodarstva Unije, zlasti malih in srednjih podjetij (MSP) ter sektorjev, ki so najbolj izpostavljeni selitvi virov $CO_2$; najboljše razpoložljive stroškovno učinkovite, varne in nadgradljive tehnologije; energijsko učinkovitost, vključno z načelom „energijska učinkovitost na prvem mestu“; cenovno dostopnost energije in zanesljivo oskrbo z energijo za vse države članice; pravičnost in solidarnost med državami članicami in v njih; potrebo po zagotavljanju okoljske učinkovitosti in postopnega napredka; potrebo po dolgoročnem ohranjanju, upravljanju in povečanju naravnih ponorov ter varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti, tudi v morskem okolju; naložbene potrebe in priložnosti; mednarodni razvoj in prizadevanja za dosego dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma in končnega cilja Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ter obstoječe informacije o predvidenem okvirnem proračunu Unije za toplogredne pline za obdobje 2030–2050.

(5) Za dosego podnebnega cilja za leto 2040 je med drugim bistveno, da se v celoti izvaja dogovorjeni okvir politike za leto 2030; zagotovita in podpreta okrepitev in spodbujanje konkurenčnosti in odpornosti evropske industrije; zagotovijo trajnostni prehranski sistemi ter odpornost podeželskih skupnosti in prehranska varnost s pomočjo trajnostnega in trdnega evropskega kmetijskega sektorja; omogočijo poti prehoda na podlagi najboljših razpoložljivih stroškovno učinkovitih, varnih in nadgradljivih tehnologij ter da se pri prehodu na podnebno nevtralnost za prizadete regije, sektorje in ranljiva gospodinjstva poveča osredotočenost na pravični prehod, pri katerem nihče ne bo zapostavljen, na primer s podporo iz Socialnega sklada za podnebje ([5]). Poleg tega je bistveno, da se zagotovi poštena konkurenca z mednarodnimi partnerji in učinkovito izkoristijo vsi ekonomski instrumenti Unije za odvračanje od nepoštenih trgovinskih praks in boj proti njim, da se razogljiči energetski sistem s tehnološko nevtralnim pristopom, ki zajema vse rešitve na področju brezogljične in nizkoogljične energije (vključno z obnovljivimi viri energije, jedrsko energijo, energijsko učinkovitostjo, shranjevanjem, zajemanjem in shranjevanjem ogljika, zajemanjem in uporabo ogljika, odvzemi ogljika, geotermalno in vodno energijo, trajnostno bioenergijo ter vsemi drugimi sedanjimi in prihodnjimi neto ničelnimi energetskimi tehnologijami), da se zmanjšajo odvisnosti od uvoza in diverzificirajo viri Unije za kritične surovine ter da se organizira strateški dialog o okviru za obdobje po letu 2030 z vsemi ustreznimi sektorji, vključno z industrijo in prometom.

(6) Evropski svet je v sklepih z dne 23. oktobra 2025 navedel, da sta krepitev konkurenčnosti in odpornosti Unije ter spodbujanje zelenega prehoda cilja, ki se vzajemno krepita in ju je treba uresničevati skupaj, ter pozval k nujni okrepitvi prizadevanj, da bi zagotovili oskrbo s cenovno dostopno in čisto energijo ter vzpostavili resnično energetsko unijo pred letom 2030, tudi s sodelovanjem nove projektne skupine za energetsko unijo, pozval pa je tudi k pospešitvi prizadevanj za znižanje cen energije in podporo trajnostni proizvodnji energije doma v Uniji. Pri zagotovitvi stroškovno učinkovitega, poštenega in pravičnega, pragmatičnega in socialno uravnoteženega prehoda na podnebno nevtralnost, ob upoštevanju različnih nacionalnih okoliščin, bodo med ključnimi dejavniki, ki bodo omogočili čisti prehod, naložbe iz zasebnega in tudi javnega sektorja, tudi s sredstvi Unije, saj bodo na primer podprle in pospešile uvajanje in komercializacijo inovativnih tehnologij v državah članicah, podprle dostop do prenove in razogljičenja industrije, proizvodnjo čistih tehnologij in modernizacijo energetskih sistemov ter zagotovile cenovno dostopne rešitve v celotnem gospodarstvu in za državljane po vsej Uniji. Dogovor o čisti industriji, ki se je začel izvajati s sporočilom Komisije z dne 26. februarja 2025 z naslovom „Dogovor o čisti industriji: skupni načrt za konkurenčnost in razogljičenje“ vzpostavlja pogoje za uspešen prehod, pri čemer se osredotoča na razogljičenje industrije in njeno prenovo, ki bosta prispevala k spodbujanju povpraševanja po izdelkih „izdelanih v Evropi“, ter na podporne mehanizme za evropsko industrijo, vključno z banko za razogljičenje industrije in novim, poenostavljenim okvirom za državno pomoč.

([5]) Uredba (EU) 2023/955 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe (EU) 2021/1060 (UL L 130, 16.5.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

(7) Evropski svet je v sklepih z dne 23. oktobra 2025 opozoril, da je treba nujno povečati skupna prizadevanja za zagotovitev industrijske prenove, modernizacije in razogljičenja Evrope na tehnološko nevtralen način. V zvezi s tem je poudaril, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti tradicionalnim industrijam, zlasti avtomobilski, ladijski in letalski industriji, pa tudi energetsko intenzivnim industrijam, kot so jeklarska in kovinarska, kemična, cementna, steklarska in keramična ter celulozna in papirna industrija, da bi bile še naprej odporne in konkurenčne na svetovnem trgu in v zahtevnem geopolitičnem okolju. V zvezi s tem je pozdravil predlog Komisije za zaščito evropskega jeklarskega sektorja pred nepoštenimi učinki svetovnih presežnih zmogljivosti. Pozdravil je tudi namero Komisije, da nadaljuje pregled, predviden v Uredbi (EU) 2019/631 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), ter pozval k hitri predstavitvi navedenega predloga ob upoštevanju tehnološke nevtralnosti in evropske vsebine. V zvezi s tem je Evropski svet pozdravil pismo predsednice Komisije o podnebju in konkurenčnosti z dne 20. oktobra 2025.

(8) Dogovor o čisti industriji se osredotoča tudi na boljši dostop do javnega in zasebnega financiranja, integriran in medsebojno povezan energetski trg Unije, ki zagotavlja energetsko varnost, na spodbujanje krožnega gospodarstva, enake konkurenčne pogoje na svetovni ravni, tudi prek učinkovitega izvajanja mehanizma za ogljično prilagoditev na mejah ([7]) in njegovo razširitvijo na blago nižje v verigi, uvedbo ukrepov proti izogibanju pravilom in ukrepanjem v zvezi s selitvijo virov $CO_2$, ter na jasne omogočitvene pogoje, kot so racionalizirani postopki izdaje dovoljenj ter uvajanje in razširjanje čistih tehnologij, da bi ob upoštevanju težkih geopolitičnih razmer okrepili konkurenčno prednost in industrijsko konkurenčnost Unije ter okrepili inovacije v Uniji.

(9) Glede na cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 bi bilo treba do leta 2040 zmanjšati emisije in povečati odvzeme toplogrednih plinov, s čimer bi se zagotovilo, da se neto emisije toplogrednih plinov, tj. emisije, potem ko se odštejejo odvzemi, do leta 2040 v celotnem gospodarstvu zmanjšajo za 90 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990.

(10) Prednost bi bilo treba dati domačemu zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in ga dopolniti s povečanimi odvzemi, vključno z naravnimi in tehnološkimi rešitvami. Pri pripravi svežnja politik za obdobje po letu 2030 bi bilo treba ustrezno pozornost nameniti prispevku bruto zmanjšanja emisij v primerjavi z naravnimi in tehnološkimi odvzemi. Pri naravnih odvzemih bi bilo treba upoštevati značilnosti, na primer starostno strukturo gozda, delež organskih tal, naravno variabilnost in negotovosti, povezane z vplivom podnebnih sprememb, naravnimi motnjami in spremembami v metodologijah. Naravni odvzemi in odvzemi v industriji bodo imeli v gospodarstvu Unije v naslednjih desetletjih vse večjo vlogo, saj je treba emisije toplogrednih plinov in odvzeme uravnotežiti najpozneje do leta 2050, po tem letu pa doseči negativne emisije. V okviru pregleda Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) leta 2026 bodo razvite spodbude, pri čemer namerava Komisija v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji (EU ETS) vključiti domače trajne odvzeme ogljika, da bi se kompenziralo za preostale emisije, ki jih je težko zmanjšati. Sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva ima osrednjo vlogo v trajnostnem in krožnem biogospodarstvu ter bi lahko dolgoročno ugodno vplival na podnebje in okolje, saj bi pripomogel k prehodu gospodarstva Unije na čisto energijo in zmanjšal odvisnost z nadomeščanjem fosilnih materialov.

(11) Čeprav so bile nekatere omogočitvene politike že izvedene in je njihov učinek že viden, to še ne velja za vse take politike. Komisija bi morala še naprej krepiti pobude v zvezi z omogočitvenim okvirom in si prizadevati za njihovo hitrejše sprejetje, da bi bili vzpostavljeni pogoji za podporo evropski industriji in evropskim državljanom med prehodom, ob polnem spoštovanju prava Unije.

([6]) Uredba (EU) 2019/631 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi standardov emisijskih vrednosti $CO_2$ za nove osebne avtomobile in nova lahka gospodarska vozila ter razveljavitvi uredb (ES) št. 443/2009 in (EU) št. 510/2011 (UL L 111, 25.4.2019, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj).

([7]) Uredba (EU) 2023/956 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi mehanizma za ogljično prilagoditev na mejah (UL L 130, 16.5.2023, str. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([8]) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(12) Unija je vzpostavila regulativni okvir za doseganje podnebnega cilja za leto 2030. Zakonodaja, s katero se izvaja ta cilj, zajema med drugim Direktivo 2003/87/ES, ki vzpostavlja EU ETS, Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), s katero so bili uvedeni nacionalni cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2030, in Uredbo (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]), ki določa cilje glede neto odvzemov ogljika za sektor rabe zemljišč. Za zagotovitev nemotenega prehoda na sistem trgovanja z emisijami za stavbe, cestni promet in dodatne sektorje iz poglavja IVa Direktive 2003/87/ES (ETS2), bi bilo treba trgovanje z emisijami za te sektorje odložiti za eno leto, uporabljati pa bi se morala pravila iz člena 30k(2), točke (a) do (e), Direktive 2003/87/ES. Komisija bi morala oceniti, kako bi bilo treba zadevno zakonodajo Unije spremeniti, da bi dosegli podnebni cilj za leto 2040, tudi ob upoštevanju upadanja zmogljivosti naravnih ponorov. Pri oblikovanju okvira za obdobje po letu 2030 bi morala pripraviti podrobne ocene učinka, pri tem pa upoštevati svojo analizo celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov, geopolitične razmere, vključno s potrebo po zagotavljanju sposobnosti Unije in njenih držav članic, da hitro povečajo in okrepijo svoje obrambne zmogljivosti z odpravo morebitnih bremen ob hkratnem ohranjanju spodbud za razogljičenje industrije, učinke na konkurenčnost, na MSP in energetsko intenzivne panoge ter učinke na stroške energije in naložbene potrebe v državah članicah, obenem pa bi morala razmisliti o sprejetju potrebnih ukrepov, vključno z zakonodajnimi predlogi, kjer je to ustrezno.

(13) V teh zakonodajnih predlogih bi bilo treba ustrezno upoštevati več elementov za lažje doseganje podnebnega cilja za leto 2040, tudi: ustrezni prispevek k podnebnemu cilju za leto 2040 v obliki visokokakovostnih mednarodnih dobropisov iz člena 6 Pariškega sporazuma od leta 2036 do 2040, in sicer na način, ki je hkrati ambiciozen in stroškovno učinkovit ter v skladu z računovodskimi pravili Pariškega sporazuma, vključno s pilotnim obdobjem za vzpostavitev trga visokokakovostnih in visokocelovitih mednarodnih dobropisov od leta 2031 do 2035; vlogo domačih trajnih odvzemov (kot so zajemanje biogenih emisij s shranjevanjem ogljika (BioCCS) ter neposredno zajemanje in shranjevanje ogljika iz zraka (DACCS)), v EU ETS ob zagotavljanju okoljske celovitosti EU ETS, vključno z možnostjo shranjevanja $CO_2$ zunaj Unije, kadar je to ustrezno ter obstajajo mednarodni sporazumi, v katerih so določeni pogoji, ki so enakovredni tistim iz prava Unije, ter večjo in uresničljivo prilagodljivost med sektorji in instrumenti ter znotraj njih, da se podpre stroškovna učinkovitost, pri čemer so lahko na primer uspehi držav članic v enem sektorju stroškovno učinkovita protiutež zaostankom v drugih sektorjih, vendar bi vsak sektor še vedno moral prispevati svoj delež k prizadevanjem, cene za morebitne primanjkljaje v enem od sektorjev pa ne bi smeli plačevati drugi gospodarski sektorji, brez poseganja v možnosti posameznih držav članic, da izkoristijo prilagodljivost. Komisija bi morala pri operacionalizaciji uporabe mednarodnih dobropisov upoštevati potrebo po zagotovitvi enakih konkurenčnih pogojev v državah članicah in možnost, da se v skladu z interesi Unije podprejo njena strateška partnerstva. Sedanjo krivuljo EU ETS bi bilo treba v prihodnjem pregledu Direktive 2003/87/ES revidirati, da se upošteva cilj, dogovorjen za leto 2040, na način, ki bi omogočil omejeno količino emisij po letu 2039. Komisija bi morala pravočasno razmisliti o počasnejšem postopnem opuščanju brezplačne dodelitve pravic od leta 2028 naprej, da bi podprla razogljičenje, naložbe in zaposlovanje v Uniji, tudi prek banke za razogljičenje industrije in pregleda rezerve za stabilnost trga ([11]), hkrati pa čim bolj zmanjšala tveganje selitve virov $CO_2$. Da se ocenijo družbeni, gospodarski in okoljski vplivi, bi moral okvir za obdobje po letu 2030 temeljiti na zanesljivih ocenah učinka. Z okvirom za obdobje po letu 2030 bi bilo treba tudi spodbujati konvergenco, hkrati pa upoštevati pravičnost, nacionalne okoliščine in posebnosti držav članic, tudi otokov, otoških držav članic in najbolj oddaljenih regij.

(14) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve vmesnega podnebnega cilja Unije za leto 2040, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(15) Uredbo (EU) 2021/1119 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

([9]) Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([10]) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

([11]) Sklep (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2015 o vzpostavitvi in delovanju rezerve za stabilnost trga za sistem Unije za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov in spremembi Direktive 2003/87/ES (UL L 264, 9.10.2015, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

*Člen 1*

**Spremembe Uredbe (EU) 2021/1119**

Uredba (EU) 2021/1119 se spremeni:

(1) v členu 1, drugi odstavek, se doda naslednji stavek:

„Ta uredba določa tudi zavezujoč cilj Unije za leto 2040.“;

(2) v členu 4 se odstavki 3, 4 in 5 nadomestijo z naslednjim:

„3. Da bi se dosegel cilj podnebne nevtralnosti iz člena 2(1), je zavezujoč podnebni cilj Unije za leto 2040 zmanjšanje neto emisij toplogrednih plinov (emisij, potem ko se odštejejo odvzemi) za 90 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990 do leta 2040.

4. Komisija za obdobje po letu 2030 pregleda zadevno zakonodajo Unije, da se omogoči doseganje cilja iz odstavka 3 tega člena in cilja podnebne nevtralnosti iz člena 2(1), ter razmisli o sprejetju potrebnih ukrepov, kot je ustrezno in na podlagi podrobnih ocen učinka, v skladu s Pogodbama.

Komisija še naprej krepi pobude v zvezi z omogočitvenim okvirom ter si prizadeva za njihovo hitrejše sprejetje in izvajanje, da bi bili vzpostavljeni pogoji za podporo prizadetim pravnim in fizičnim osebam, kot so evropska industrija in državljani, med prehodom proti ciljem iz odstavkov 1 in 3 tega člena, cilju podnebne nevtralnosti iz člena 2(1) in podnebno nevtralnemu gospodarstvu.

5. Komisija za lažje doseganje cilja iz odstavka 3 pri pregledu iz prvega pododstavka odstavka 4 zagotovi, da so v zakonodajnih predlogih ustrezno upoštevani naslednji elementi:

(a) od leta 2036 ustrezni prispevek k podnebnemu cilju za leto 2040 z uporabo visokokakovostnih mednarodnih dobropisov na podlagi člena 6 Pariškega sporazuma v višini do 5 % neto emisij Unije iz leta 1990, kar ustreza domačemu zmanjšanju neto emisij toplogrednih plinov do leta 2040 za 85 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990, in sicer na način, ki je hkrati ambiciozen in stroškovno učinkovit, s čimer se podpirajo Unija in tretje države pri doseganju krivulj neto zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, združljivih s ciljem Pariškega sporazuma, da se zadrži zvišanje povprečne svetovne temperature precej pod 2 °C in nadaljujejo prizadevanja za omejitev dviga temperature na 1,5 °C glede na predindustrijske ravni, ob zagotavljanju okoljske celovitosti teh dobropisov in hkrati spodbujanju vodilnega položaja Unije na področju tehnologije; preuči se lahko možnost pilotnega obdobja od leta 2031 do 2035 za vzpostavitev trga visokokakovostnih in visokocelovitih mednarodnih dobropisov; izvor, merila kakovosti in drugi pogoji glede pridobitve in uporabe takih dobropisov se urejajo s pravom Unije, da se zagotovi, da temeljijo na verodostojnih in preobrazbenih dejavnostih v partnerskih državah, da bi dosegli podnebne cilje in politike, ki so združljivi z dolgoročnim ciljem glede temperature iz Pariškega sporazuma, da se zanje uporabljajo zanesljivi zaščitni ukrepi, tudi zagotavljanje celovitosti, preprečevanje dvojnega štetja, dodatnost, trajnost in pregledno upravljanje ter zanesljive metodologije spremljanja, poročanja in preverjanja, da zagotavljajo dodatne gospodarske, socialne in okoljske koristi ter zaščitne ukrepe na področju človekovih pravic ter imajo visoke ambicije glede delitve prihodkov za prilagajanje in delitve koristi blažitve z zadevnimi državami; Komisija pri določanju meril glede kakovosti po potrebi razmisli o dopolnitvi meril, določenih na podlagi člena 6(4) Pariškega sporazuma, da bi zagotovila spoštovanje teh zaščitnih ukrepov in najvišjo kakovost mednarodnih dobropisov, zlasti v zvezi s trajnostjo in človekovimi pravicami;

(b) vloga domačih trajnih odvzemov v okviru sistema, vzpostavljenega z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji (EU ETS), da bi se kompenziralo za preostale emisije, ki jih je težko zmanjšati;

(c) večja prilagodljivost med sektorji in instrumenti ter znotraj njih, da bi se podprlo preprosto in stroškovno učinkovito doseganje ciljev;

(d) realističen prispevek odvzemov ogljika k skupnim prizadevanjem za zmanjšanje emisij, pri čemer se upoštevajo negotovosti pri naravnih odvzemih in se zagotovi, da cene za morebitne primanjkljaje ne bi plačevali drugi gospodarski sektorji, brez poseganja v možnost držav članic, da presežne naravne odvzeme uporabijo za izravnavo svojih emisij v drugih sektorjih;

(e) potreba po dolgoročnem ohranjanju, upravljanju in po potrebi povečanju naravnih ponorov ter varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti, spodbujanju trajnostnega in krožnega biogospodarstva, ter po upoštevanju vplivov zaradi razlik v starostni strukturi gozdov, naravne variabilnosti in negotovosti, zlasti tistih, ki so povezane z vplivi podnebnih sprememb in naravnimi motnjami v sektorju rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva;

(f) stroškovna učinkovitost in solidarnost kot del ciljev in prizadevanj držav članic po letu 2030, ob upoštevanju različnih nacionalnih okoliščin in posebnosti, tudi otokov in najbolj oddaljenih regij;

(g) najboljši razpoložljivi in najnovejši znanstveni dokazi, vključno z najnovejšimi poročili IPCC in svetovalnega odbora;

(h) družbeni, gospodarski in okoljski vplivi v državah članicah, tudi glede na cilje razogljičenja in konkurenčnost za evropsko industrijo;

(i) stroški neukrepanja in koristi ukrepanja v srednje- do dolgoročnem obdobju;

(j) potreba po zagotovitvi in podpiranju poštenega in pravičnega, pragmatičnega, stroškovno učinkovitega in socialno uravnoteženega prehoda za vse, ob upoštevanju različnih nacionalnih okoliščin in posebni pozornosti, namenjeni učinkom na potrošniške cene ter na energetsko revščino in prometno revščino ter regijam in sektorjem, vključno z njihovo naložbeno zmogljivostjo, malim in srednjim podjetjem (MSP), kmetom ter ranljivim gospodinjstvom, ki jih je prizadel prehod na podnebno nevtralnost;

(k) poenostavitev in zmanjšanje upravnega bremena, tehnološka nevtralnost, stroškovna učinkovitost, gospodarska učinkovitost in gospodarska varnost;

(l) podnebni ukrepi kot gibalo naložb, inovacij in večje konkurenčnosti;

(m) potreba po okrepitvi odpornosti in svetovne konkurenčnosti gospodarstva Unije in po zmanjšanju tveganja selitve virov $CO_2$, zlasti za MSP ter industrijske sektorje, ki so najbolj izpostavljeni selitvi virov $CO_2$, tudi v zvezi z izvozom, da se zagotovi poštena konkurenca;

(n) najboljše razpoložljive stroškovno učinkovite, varne in nadgradljive tehnologije;

(o) razpoložljivost in cenovna dostopnost energije, zanesljivost oskrbe, energetska varnost in energijska učinkovitost, vključno z načelom ‚energijska učinkovitost na prvem mestu‘, ter okrepitev električnih omrežij in medsebojnih povezav, da bi vzpostavili resnično energetsko unijo in spodbujali doma proizvedeno energijo;

(p) vloga brezogljičnih, nizkoogljičnih in obnovljivih goriv pri razogljičenju prometa po letu 2030, vključno s cestnim prometom, in konkretnih ukrepov za pomoč proizvajalcem težkih gospodarskih vozil pri doseganju njihovih ciljev, ob upoštevanju evropske vsebine;

(q) pravičnost in solidarnost med državami članicami in v njih;

(r) potreba po zagotavljanju okoljske učinkovitosti in postopnega napredka ob hkratni zaščiti socialne kohezije ter zagotovitvi prehranske varnosti in pravičnega prehoda;

(s) naložbene potrebe in priložnosti, vključno z dostopom do javnega in zasebnega financiranja, ter podpora za inovacije in dostop do inovativnih tehnologij v vseh državah članicah, ob upoštevanju geografske uravnoteženosti;

(t) razvoj dogodkov na mednarodni ravni in prizadevanja za dosego dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma in končnega cilja Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) ter podpora Unije njenim partnerjem pri obravnavi podnebnih sprememb in njihovih posledic.

(*) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).“;

(3) v členu 4 se doda naslednji odstavek:

„8. Komisija od 6. marca 2027 in nato vsaki dve leti oceni izvajanje vmesnih ciljev in začrtanih potekov razogljičenja iz te uredbe ter o tem poroča, pri tem pa upošteva najnovejše znanstvene dokaze, tehnološki napredek ter spreminjajoče se izzive in priložnosti za svetovno konkurenčnost Unije. Tej oceni lahko po potrebi priloži zakonodajne predloge.“;

(4) v členu 11, prvi odstavek, se dodajo naslednje točke:

„(c) spreminjajoče se izzive in priložnosti za svetovno konkurenčnost evropske industrije v državah članicah, zlasti v energetsko intenzivnih panogah ter pri MSP;

(d) razvoj cen energije ter njegov vpliv na evropsko industrijo in gospodinjstva;

(e) socialno-ekonomske učinke, vključno z učinki na zaposlovanje;

(f) tehnološki napredek in uvajanje inovativnih tehnologij v državah članicah in sektorjih;

(g) ocenjeno raven neto odvzemov na ravni Unije glede na cilje, določene v tej uredbi; če Komisija ugotovi, da se ocenjena raven neto naravnih odvzemov za leto 2040 znatno razlikuje od tega, kar bi bilo potrebno za doseganje vmesnega cilja za leto 2040, tudi kadar je ta razlika posledica naravnih motenj, po potrebi predlaga ukrepe na ravni Unije, po potrebi vključno s prilagoditvijo vmesnega cilja za leto 2040 v skladu z morebitnimi primanjkljaji in v njihovih mejah, in zagotovi, da cene morebitnih primanjkljajev ne bodo plačevali drugi gospodarski sektorji;

(h) napredek pri doseganju vmesnih ciljev iz te uredbe;

(i) prilagodljivost, da lahko države članice za doseganje do 5 % svojih ciljev in prizadevanj za obdobje po letu 2030 uporabijo visokokakovostne mednarodne dobropise.“;

(5) v členu 11 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija, kadar je to ustrezno, poleg poročila predloži zakonodajne predloge za spremembo te uredbe, vključno z vmesnim ciljem za leto 2040, in dodatne ukrepe za okrepitev pobud v zvezi z omogočitvenim okvirom v podporo nadaljnjemu učinkovitemu izvajanju te uredbe, v skladu s členom 4(5) ter ob zagotavljanju konkurenčnosti, blaginje in socialne kohezije Unije.“

*Člen 2*

**Odložitev delovanja trgovanja z emisijami za stavbe, cestni promet in dodatne sektorje**

Trgovanje z emisijami za stavbe, cestni promet in dodatne sektorje iz poglavja IVa Direktive 2003/87/ES se odloži do leta 2028. Uporabljajo se pravila iz člena 30k(2), točke (a) do (e), Direktive 2003/87/ES. Določbe člena 10a(8b) Direktive 2003/87/ES se uporabljajo tudi v letu 2026.

*Člen 3*

**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. marca 2026

| *Za Evropski parlament* | *Za Svet* |
|---|---|
| *predsednica* | *predsednica* |
| R. METSOLA | M. RAOUNA |